

NÚMERO 60/JUNY 1.999

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA (CATME)

ENTREVISTA

**A XAVIER POMÉS
CONSELLER DE GOVERNACIÓ**

**JA SAPS QUE HAS DE FER, ARA I DEMÀ
RECOLZA EL CAT
FEM-LA BEN GROSSA !!!
AJUDA'NS A GUANYAR !!!**

**COL·LECTIU AUTÒNOM DE
TREBALLADORS -MOSSOS
D'ESQUADRA**

CAT

TELÈFON I FAX D'ATENCIÓ
PROVISIONAL A L'AFILIAT

972 33 40 48

URGÈNCIES
TELÈFON MÒBIL

629 73 91 92

INTERNET: [http://
personal2.redestb.es/ricard.cl](http://personal2.redestb.es/ricard.cl)

E-MAIL:
sindicat_autonom@hotmail.com

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del CAT.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

Número 60
Juny de 1.999

EDITA:

CAT

*Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99*

El Col·lectiu Autònom de Treballadors no comparteix, necessàriament, les opinions expressades pels seus col·laboradors.

SUMARI

EDITORIAL

Pàg.

3.

SECCIÓ SINDICAL

- Cas Tosas: Cronologia d'un cop d'estat 4.
- PGA's. Sentència de sergents 6.
- Mobilització del Cos. Copa d'Europa 11.

SECCIÓ D'OPINIÓ

- Sopar d'homenatge 7.
- Mi turno 8.
- Maleïda imatge 10.
- Ara ens toca defensar-nos 11.
- Blanes: caça de bruixes 12.
- Entrevista a Pomés 14.
- Canya & Conya 16.

AECAT INFORMA

- IV Lliga Futbol-Sala AECAT 18.

**Participa a L'EVOLUCIÓ
envia'ns els teus escrits**

**L'EVOLUCIÓ, és la teva
ALTERNATIVA**

EDITORIAL

Aquesta és la darrera revista nostra que tindreu a les mans abans d'eleccions. Si, normalment, ja parlem bastant de la nostra organització, entendreu que, amb més motiu, ho fem en aquest número.

És fonamental, molt important, que el CAT, com alternativa sindical, obtingui representació. El panorama sindical sense la presència del CAT, ja heu tingut ocasió de veure com és: una bassa d'oli, un desert, un gran mur per davant del qual va desfilar el col·lectiu. No hi ha cap mena d'activitat pròpiament sindical i resulta molt difícil diferenciar o trobar diferències entre la praxis sindical de les diverses organitzacions. **Amb el CAT, tornaran a fer-se forats en el mur, hi tornarà a haver acció sindical, transparència, informació, oposició, en definitiva, acció sindical.** Seria molt trist que per desídia no et plantegeguessis la importància de donar-nos suport, tant si ets com si no ets afiliat. El segur és que ets Mosso d'Esquadra, ets un treballador, i t'interessa, i molt, que continuï existint una opció com la nostra. I ara, en aquest moment puntual, te'ns ocasió de demostrar-ho amb un gest molt senzill i sense cap compromís.

Pel que fa al funcionament intern de l'organització, des del cop d'estat, hem estat treballant en una situació d'urgència permanent, les eleccions marcaran una pausa. La nostra intenció és continuar treballant, tant si traiem representació, com si no, però, el que està clar és que la situació, el panorama sindical que es dibuixi després de les eleccions, serà un panorama a llarg termini. La nostra intenció és convocar una assemblea després de les eleccions, valorar els resultats, explicar el nostre projecte i començar a treballar amb més calma, sense urgències, fent les coses a poc a poc però bé, sense urgències per aconseguir resultats immediats, però amb l'èxit assegurat a mig termini. Clar que l'estratègia serà diferent segons els resultats electorals. Tenim com a prioritat laboral, com a primer objectiu, la consecució del nivell C i el pla de carrera professional pels mossos. Com a organització, volem fer una revista molt millor formalment, millorar les comunicacions amb l'afiliació, millorar l'edició dels temaris, (tot i que creiem que els temaris els hauria de donar l'Administració, però bé, és una qüestió de competitivitat sindical). En fi, tenim molta experiència sindical en tots els àmbits, i creiem que això es notarà en el ressorgiment del nostre sindicat.

Al llarg de la nostra història sindical, hem ajudat a molts companys, molts companys que no eren afiliats i van tenir un problema, sempre moguts per la solidaritat i guiats per l'esperit sindicalista més pur. Ara, donada la difícil situació, **ens agradaria molt que aquests companys ens donessin suport, informessin als seus companys de com els van ajudar i els convencessin de que ens donin suport.** També hem assolit èxits en l'acció sindical i ens agradaria que els companys més antics que s'han beneficiat d'aquests èxits els expliquessin als companys més nous. El boca a boca és la campanya electoral més efectiva, **MULLAR-TE PER NOSALTRES ÉS MULLAR-TE PER TU! PERD LA POR I DIGUES EL QUE PENSES!**

Per altra banda, ens consta que al sindicat hi ha diverses sensibilitats: esquerres i dretes, nacionalistes, independentistes, radicals i moderats, pactistes i rupturistes, llibertaris, etc. La nostra intenció és que tothom participi al sindicat, que als òrgans de direcció hi hagi representació de tots els sectors i així la praxis del sindicat sigui eclèctica, però, alhora, que aquesta praxis es porti a terme amb lleialtat dels uns cap els altres, sense joc brut ni subterrani. L'objectiu no ha de ser el poder, sinó la defensa dels interessos del col·lectiu, aquest és el nostre ideal.

SALUT !

CAS TOSAS: CRONOLOGIA D'UN COP D'ESTAT.

Enric ALSINA ILLA

A mitjans del mes de maig vam treure un comunicat en el que informàvem del que, per nosaltres, és una bomba sindical: en Joan TOSAS i RIUS, ha declarat la veritat mitjançant una acta notarial (recordem que si mentís estaria incorreegent en falsedat documental, tal i com el notari el va advertir abans que donés aquest pas) aportant proves sobre com es va donar el cop d'estat al nostre sindicat i donant-nos la raó en quasi totes les qüestions que hem denunciat pública i oficialment. Per prudència, no reproduiré el contingut literal de la declaració ni els documents aportats, però sí que us faré cinc cèntims del contingut i dels seus efectes.

La crisi esclata quan es produeix una purga stalinista d'una part de dirigents contra l'altra part, sense respectar els estatuts i reglaments interns del sindicat. El Secretariat Nacional, atura allò i anul·la una assemblea convocada anties-tautàriament després de tenir proves de la seva manipulació amb la qual, els colpistes, amb el suport de la Direcció General

i de la UGT pretenien legitimar la seva acció i convertir el nostre sindicat en la UGT als mossos, en definitiva, eliminar un sindicat escollit com a majoritari en unes eleccions.

En Joan, a part de confirmar-nos el que nosaltres hem explicat, ens ha descrit els detalls, per exemple:

-Els tractes amb Governació i amb UGT els va fer directa i únicament el Sr.. ÀNEGA, tot i que en algunes qüestions també hi va participar el Sr.. URQUIA. La resta rebien la informació a través d'aquests.

- La comunicació entre el Sr.. ÀNEGA i el Director General es produïa a través de telèfon mòbil. Us asseguro que he estat dirigent sindical durant molts anys i mai he tingut el nº de telèfon mòbil del DG. Sembla ser que el Sr.. ÀNEGA, disposava d'aquest telèfon des d'abans de ser dirigent del sindicat.

- El Sr.. ÀNEGA els informava dels pactes de galons per dirigents del sindicat a que ha-

via arribat amb el DG i dels pactes econòmics amb la UGT (50.000 pts/mes per cada dirigent després de les eleccions).

- UGT ha injectat una quantitat indeterminada de milions de pessetes per consolidar el cop d'estat al sindicat. El sindicat ha de pagar el 68 % dels seus ingressos per quotes d'afiliació a la UGT (680 pts/mes per afiliat).

- La manipulació de l'assemblea de Tarragona, a part dels aspectes ja coneguts de manca de debat, de presentació de propostes alternatives, de candidatures, etc, es va fer fent assistir a la mateixa a gent no afiliada al sindicat, sinó a la UGT o altres opcions sindicals de mossos. També es va garantir l'assistència de gent propera al projecte i impedir l'assistència de gent crítica, passant un llistat d'afiliats «bons» a l'Administració, als que se'ls havia de donar permís sindical, i un altre llistat d'afiliats «dolents» als que s'havia de negar el permís sindical per aquell dia.

- L'Administració va conce-

CAS TOSAS: CRONOLOGIA D'UN COP D'ESTAT.

dir als colpistes un escreix de 300 hores de crèdit horari sindical sobre el pactat per totes les organitzacions.

- En l'explicació dels fets, queda clara la falsedat de les denúncies presentades contra nosaltres i la mala fe amb la que sempre va actuar el Sr. ÀNEGA, la UGT i els nostres polítics.

- També queda clara la implicació de l'Administració en el cop d'estat. Des del Conseller Pomés fins la senyora Rosa Creus, amb fets concrets.

- Quan el notari va veure la declaració va manifestar la seva obligació de passar-ne una còpia al fiscal de Catalunya, el Sr. Mena, per entendre que es contenen diversos tipus delictius.

- L'interès de la casa era eliminar a l'únic sindicat que els molestava; el de la UGT convertir-se en el sindicat majoritari de mossos sense passar per unes eleccions i el dels colpistes, que de sindicalistes no en tenen res, l'obtenció de beneficis personals, tan econòmics com professionals.

- Les proves aportades per en Joan són un element molt important en el conflicte jurídic que mantenim i, tot i que la reacció de la justícia fins ara ha estat molt decepcionant, no perdem l'esperança que aquesta nova situació decanti de forma ràpida i justa la situació, CAIGUI QUI CAIGUI !.

Al marge de debats sobre legitimitat, el que si està clar és que l'assemblea de Tarragona, tal com deia el SN, estava manipulada; que, oficialment, el reconeixement de l'Administració als colpistes ve donat pels resultats d'aquella assemblea; que, per tant, des de tots els punts de vista legals, tot el que ha succeït des d'aquell dia, és nul o il·legal; que vista la intencionalitat amb la que es va fer, no es tracta d'una simple il·legalitat, sinó que hi ha indicis més que raonables de que es poden haver comés delictes contra la llibertat sindical, de prevaricació, de falsedat documental, d'obstrucció a la justícia, d'amenaques i coaccions i de falsa denúncia.

La declaració de'n Joan, conté moltes altres informacions sobre la manera com es va fer

tot, la manca d'ètica en el treball sindical, etc.

Com a qüestió immediata, intentarem impedir que aquesta gent es presenti a les eleccions amb les nostres anteriors sigles i que algun jutge decreti mesures que impedeixin que aquesta gent actuïn amb la nostra personalitat jurídica i dilapidin el nostre patrimoni. Si es produïssin novetats importants aniríem informant mitjançant comunicats públics.

Sigui quina sigui la teva opció sindical o la teva opinió sobre nosaltres, entenem que cap policia honorat, cap mosso, cap persona, pot donar suport a gent corrupte. No deixis que se surtin amb la seva ! No els donis cap mena de suport. Seria un cop molt fort a la democràcia que aquesta gent, fent servir els mètodes que han fet servir i per molta campanya electoral que facin amb els diners de la UGT, obtinguessin representació.

Dóna suport a qui vulguis, però que siguin gent honorada.

SALUT !

PGA's. SENTÈNCIA DE SERGENTS.

En el seu dia vam presentar recurs contenciós-administratiu contra les bases de selecció de sergents. Els resultats d'aquest contenciós podien ser transcendents pel futur ja que la demanda pretenia anar en contra dels PGA's i el caràcter selectiu de les proves físiques i mèdiques, principalment.

Bé, la sentència ja ha sortit i hem perdut. El jutge considera que si hi ha algun perjudicat és ell el qui ho ha d'impugnar i demostrar el perjudici o arbitrietat. Al nostre entendre, la sentència és incongruent, ja que no resol cap de les pretensions de la demanda. Creiem que el jutge no ha interpretat correctament, ja que nosaltres havíem impugnat les bases, no pas els resultats, cas en el que si que ho hauria d'haver impugnat algun dels afectats. De fet és com si el jutge hagués dit que les bases no es poden impugnar, que sempre són legals mentre no hi hagi perjudicats que ho manifestin. En fi, amb tots els respectes, com hem dit abans, ens sembla una sentència incongruent. La incongruència d'una sentència (no resoldre sobre el que es demana) és un dels motius per presentar un recurs d'emparament davant el Tribunal Constitucional i així ho faran els nostres serveis jurídics.

És una mica desil·lusionant perquè creiem de debò que, si més no una part de la demanda, la gua-

nyariem. La resolució d'un recurs d'emparament pot trigar molt de temps. Però cal no desanimar-se. De fet, en nombrosos processos dels que tenim oberts, ja ens ha donat la sensació de que sovint hi ha jutges que, com es diu vulgarment, es treuen les puces de sobre, sembla com si quan veiessin un tema una mica complicat o que pot portar moltes repercussions, l'arxiven o dicten resolucions com les d'aquest cas. Sembla com si pensessin que ells tenen molta feina i no poden perdre el temps en estudiar-se bé un tema, de forma que si la part afectada presenta recurs, la instància superior, que té menys feina, ja s'entretindrà i resoldrà correctament, i si la part afectada es conforma i no presenta recurs, doncs, un tema menys. Quedi clar que no estem afirmant res, que només es tracta d'una sensació i que no volem ser pas irrespectuosos amb la justícia i els jutges.

Al marge de l'exposat, i per coherència amb la sentència, el Secretari d'Afers Jurídics del sindicat ha preparat un model de recurs contra els PGA's individuals. Tan si teniu un PGA bo, com si el teniu dolent, és molt important que presenteu recurs. Penseu que amb aquesta eina subjectiva, l'empresa determina el vostre futur professional, us classifica. Cal eliminar els PGA's. Penseu que avui podeu tenir un comandament que us fa un bon PGA i demà en podeu tenir un que us puntuï malament. No s'ha

de jugar amb foc. Els PGA's són una eina subjectiva, i com a tal, arbitrària, no basada en criteris objectius i font d'injustícies que us afectaran en tota la vostra relació amb l'empresa.

A part de tot, vista aquesta sentència, modificarem l'estratègia jurídica per els proper judicis que tenim relatius a d'altres convocatòries i a on també es persegueixen els mateixos objectius.

DEMANEU EL MODEL DE RECURS A LA SECRETARIA D'AFER JURÍDICS. EL TITULAR COORDINARÀ ELS RECURSOS PRESENTATS I ELS POSTERiors CONTENCIOSOS. PARTICIPEU EN L'ACCIÓ SINDICAL. ÉS MOLT IMPORTANT PER TOTHOM.

També és molt important que mostreu el vostre desacord en la casella reservada al efecte. Penseu que en la queixa que vam presentar al DG, ell contestava que el nivell de satisfacció amb els PGA's per part del col·lectiu era alt, i això ho deia, creiem, en funció de l'estadística treta de les caselles a les que hem fet referència. **CAL QUE MOSTREU EL VOSTRE DESACORD TAN SI EL PGA ÉS BO COM SI ÉS DOLENT.**

Tan de bo tothom seguís les nostres consignes, alguna cosa canviariem, tanmateix, si ets d'aquella majoria que segueix el ritme de la música, sigues coherent, no et queixis !

SOPAR D'HOMENATGE

Enric ALSINA ILLA

El mes passat, voltant pels destins, vaig poder veure un comunicat oficial, signat pel Comissari, dirigit a diversos caps i destinacions en el que s'informava de l'organització d'un sopar d'homenatge a l'intendent David PIQUÈ i BATALLÈ amb motiu del seu nomenament com a Subdirector de Formació de l'EPC i es demanava als interessats en assistir-hi que fessin les reserves a través de la secretària del comissari.

Bé, vull dir que el fet em sembla absolutament reprovable i gravós pel que fa la resta del col·lectiu, a més de poder tractar-se, un cop més, d'una utilització de mitjans públics per a finalitats privades.

En el seu dia, quan l'actual intendent PIQUÈ, exercia les funcions reals de Cap del Cos, el nostre sindicat va exercir el legítim dret a crítica sobre diverses actuacions que va tenir en exercici del seu càrrec. Quan va passar a ser Cap de la Divisió d'Inspecció (Afers interns), tot i que mai es van fer crítiques directes a la seva persona, sí que se n'han fet sovint a l'actuació d'aquesta divisió de la qual n'era el responsable.

Puc dir que el tracte a nivell personal sempre ha estat correcte i que, a nivell personal, no tinc res contra ell.

La crítica que vull fer no és a què se li faci un sopar d'homenatge. Tot i que tinc la sensació que l'intendent no gaudeix precisament d'una bona imatge a nivell de col·lectiu i, per a mi, és clar que la seva promoció professional sempre ha anat lligada més a qüestions de confiança política que a qüestions de capacitat professional. Tothom té amics, si més no, algun, o companys i considero lògic que els progressos professionals se celebrin amb els amics o companys, tal com sovint fem en els destins amb els companys que assolixen ascensos o promocions. Però, sempre, de forma privada.

Us imagineu que cada cop que s'organitza un sopar o una trobada entre companys per a qualsevol motiu, tinguéssim dret a fer un comunicat oficial i a que la secretària de

la respectiva comissaria o destí anotés els assistents o fes les gestions d'organització ?

Fa ràbia i crea un cert sentiment d'impotència, pensar que a un company qualsevol no se li permet fer una trucada privada, una fotocòpia o, en fi, usar mínimament mitjans públics per a qüestions privades, i, en canvi, a partir de cert grau de comandament, els drets, canvien. Sembla que estiguem a un "cortijo", a on, no és que hi hagi una jerarquia, sinó que hi ha classes socials amb drets diferenciats, com a l'exèrcit. És com si la Generalitat fos un patrimoni privat d'un grup i no una administració pública i de tots.

Aquesta és la qüestió que m'indigna del fet. Fet que, en realitat, només és una anècdota, un detall més. El curiós del cas és que el fet que el comissari faci coses així amb tota normalitat i semipúblicament, vol dir que ho troba absolutament normal, i això és preocupant.

De totes maneres, estem segurs que el DG o afers interns no obriran pas un expedient disciplinari al comissari, de fet, és possible que molts membres d'afers interns inclús hagin trucat a la secretària del comissari per fer la seva reserva.

Després, moltes d'aquestes persones i alts comandaments voldran ensenyar-nos o donar-nos lliçons de professionalitat i ètica.

En fi, el sistema està podrit i la culpa no és d'aquest o aquell comissari, intendent o comandament, la culpa és del responsable polític que ho permet. Al nostre entendre, la solució no passa per denunciar a aquest o aquell comandament, sinó perquè la DG i la conselleria siguin ocupades per polítics que creguin en la democràcia real i la practiquin en les seves decisions diàries, és a dir, en l'objectivitat, l'equanimitat, la igualtat, la llibertat, etc. Bé, continuarem treballant i lluitant per a que així sigui, o, si més no, ens aproximem el més possible a aquests conceptes en el funcionament intern del Cos.

SALUT !

MI TURNO

Francisco Javier JORDAN MORENO

Me llamo Francisco Javier JORDAN MORENO, soy el agente nº 2072 del cuerpo de los «Mossos d'Esquadra». Mi destino actual está en la Unidad de Seguridad Ciudadana de la Comisaría de Blanes. Soy afiliado al CAT i representante sindical del CPI en Blanes. En el día de hoy me encuentro de baja laboral por una «depresión severa», aunque mi reincorporación al servicio es inmediata. Dicha enfermedad vino provocada por problemas que emanaron del exceso de trabajo en combinación con otros problemas de carácter personal.

Pues bien, escribo estas líneas porque siento la necesidad de ser escuchado en palabras escritas de mi puño y letra, combatiendo así, en cierto modo, todo aquello que se ha dicho sobre mi persona.

No pretendo aburrir a nadie, pero es necesario que os explique brevemente como empezó todo esto para ir ligando los acontecimientos posteriores por los que he pasado.

Cogí la baja el día 2-4-98, ¿el motivo? había llegado a tal extremo que no podía ni solucionar los problemas más simples de la vida cotidiana.

Hasta esa fecha mi expediente personal estaba como la patena y sólo constaba en él una medalla de bronce con distintivo azul al mérito policial. Un día cometí un error, eso sí, estando ya de baja y, evidentemente, fuera de servicio, el cual vino motivado por mi obsesión en un caso muy relevante llevado durante mi período en la Policía Judicial. Este «error» provocó la incoación de un expediente disciplinario por el que acabé con una sanción de un mes de suspensión de trabajo y sueldo. La incoación de las diligencias (soy policía vocacional), junto con la enfermedad que padecía, provocó en mi una caída en barrena que me llevó a una situación psicológica en la que mis únicas compañías eran la amargura y el autocastigo del «ego».

Una vez escrito este prólogo me apetece entrar en materia y despejar dudas sobre lo que hayáis podido oír de mis actos y de todo aquello de lo que tengo constancia que se ha hablado (seguro que hay más, pero no estoy al corriente):

-Que visité a una persona a las 12 de la noche para intentar adquirir información sobre un caso, en época de baja y bajo los efectos de una fuerte medicación combinada con unos 50 cl. de cerveza. Cierto y pagado, moral y administrativamente, y será el poder judicial quién se encargue de poner las cosas en su sitio.

-Que he faltado al respeto, de manera grave, a dos compañeros en el ejercicio de sus funciones cuando padecí un ataque de histeria después de haber sido literalmente apaleado por tres ciudadanos ingleses. Cierto y, en breve, pagado, y será el poder judicial quién se encargue de poner las cosas en su sitio. Y aprovecho, Calvo, para ofrecerte, en público, mis más sinceras y nobles disculpas, y que sepas que si no te las he ofrecido antes ha sido por no interferir en el expediente ni sensibilizar a nadie, ya que desde el primer momento he sido consciente de que debía ser sancionado, pero, puedo asegurarte que mi conciencia ha obrado con más rapidez i contundencia que la Administración, espero de corazón que aceptes mis disculpas.

-Que debido a la escaramuza, que os puedo asegurar que salí yo más mal parado, se abrieron diligencias por denuncias cruzadas en referencia a una presunta falta de lesiones y en las que a mi, el sr. Instructor, ni siquiera me hizo «ofrecimiento de acciones» (parece ser que aun teniendo un derrame en el ojo izquierdo, con pérdida de visión en el mismo, y todo el cuerpo contusionado, no podía ser yo bajo ningún concepto el sujeto pasivo de una infracción penal). Cierto, y el poder judicial se ha encargado de ello dictando una resolución absolutoria.

-Que encontrándome psíquicamente como nunca desearía que os encontrarais ninguno de vosotros y sometido a extremas presiones, decidí declararme en huelga de hambre delante de la comisaría de Blanes con una pancarta cuyo contenido todos sabéis. Cierto, pagado en breve y el poder judicial se encargará de poner las cosas en su sitio.

-Que en momentos puntuales he mezclado de manera negligente y no dolosa, medicación con alcohol, y esto me ha provocado cierta toxicidad, con la cual sólo y únicamente yo he sido el afectado. Cierto, pero no he vomitado a la gente al pasar ni he llegado a conocer el «delirium tremens».

-Que pienso que he sido perseguido. Cierto.

-Que pienso que lo demuestra el hecho de haber sido acusado falsamente de pegar con un hacha a las farolas. Cierto.

-Que pienso que lo demuestra el hecho de que se haya escrito sobre una inexistente desidia en la custodia de mis hijos. Cierto y eso sí que hace daño.

-Que pienso que lo demuestra el hecho de que se haya hablado en ciertos estamentos de mis malas relaciones con los vecinos. Cierto, me llevo bien con casi todos, y con los que no, paso de ellos, tendríais que verlos.

-Que pienso que lo demuestra el hecho de que se han metido hasta lo más hondo de mi vida privada haciéndome un daño extremo

MI TURNO

y irreparable. Cierto.

Pero todo esto, ahora, gracias a Dios, «me lo paso por el forro». Lo que no me paso por el forro y es el motivo principal de este escrito, es todo aquello que ha nacido de la gente que ha trabajado codo a codo conmigo, de esos que se hacen llamar compañeros. Por lo tanto, ahora viene mi desahogo, ahora que empieza el principio del fin de esa época horrible que no deseo a nadie, aprovecho esta revista para gritarles a algunos el único adjetivo que les describe a la perfección: **«desvengonzados»**, y, una vez hecho esto, poder olvidar y empezar de nuevo, pero no sin antes mencionar las falsedades que han salido de sus asquerosas lenguas:

- Que consumo heroína. Falso, nunca la he probado.
- Que consumo «rulas». Falso, nunca las he probado.
- Que consumo cocaína. Falso, nunca la he probado.
- Que fumo «chocolate». Falso, la probé en el ejército y sólo una vez.
- Que soy alcohólico. Falso.

Todo esto consta en análisis periódicos de sangre y orina que están a vuestra disposición y que los realicé porqué en ciertos momentos, algunos de vosotros, me llegasteis a hacer creer toda esta mierda (ni siquiera en asuntos internos llegaron a hacer caso a todas estas injurias).

Todas estas falsedades son las que realmente acabaron de destrozarme en su momento, por suerte, superado. Estas mentiras que salieron de algunos de vosotros, que seguro que las pensasteis mientras dejabais de cumplir con vuestro deber de policías, salieron de ese grupo de crueles compañeros a los cuales aprovecho para decirles que aún me queda el orgullo de poderles hacer saber que ni uno de ellos puede «pasarme la mano por la cara» en cuestión de nobleza, sinceridad, humildad, vergüenza, sencillez y cualquier otro principio o valor humano que se les pase por la cabeza y menos todavía me pueden «pasar la mano por la cara» como policía, que de eso se trata, ya que es de lo que trabajamos y para lo que estamos, porqué los «besitos» y las «relaciones públicas» (en resumidas cuentas «las mariconadas») se practican fuera de las comisarías y con personas ajenas a este trabajo.

Y también tengo para otros, para aquellos que, aún no habiéndose inventado nada, han cogido el camino fácil de mofarse de mi persona a mis espaldas. No sé si quiero saber quienes sois, os desprecio y con estas palabras os olvido. Lo único que os digo es que os faltó y os faltará toda la vida, cantidad infinita de testosterona para hacerlo en mi cara.

Sé que, desde hace poco, en la comisaría de Blanes, se están incoando treinta y pico expedientes, me consta que en los vestuarios corre «ahora» el grito de ataque almogávar de «DESPERTA FERRO», ya era hora, me alegro que os deis cuenta de dónde estamos y espero que esta situación sirva para no volver a hundir moralmente a nadie y comprender que estamos todos en el mismo saco, si no lo habéis visto aún todos caeremos, hasta vosotros, vosotros que tenéis el VIP en la primera planta de la Dirección General, vosotros los risueños, vosotros los sátiros, vosotros los crueles y, lamentablemente, vosotros COMPAÑEROS.

Si pensáis que me alegro de esos expedientes os equivocáis, nunca he concebido el hecho de alegrarme de los males ajenos. Lo único que puedo decir al respecto es que tanto a aquellos amigos que les ha tocado, como a aquellos individuos que también, es que como policía y como sindicalista que soy, por encima de mis sentimientos está mi obligación y mi deber, por lo que podéis contar conmigo y con el sindicato para lo que necesitéis, si en mi mano está.

Pero lo que me es difícil de olvidar, es que me consta que alguno de los expedientados era de los que se había reído de mi en momentos difíciles y de los que siempre han pasado, inertes, delante de los problemas de otros compañeros que se han «roto los cuernos» por ellos y por el bien común. Simplemente recordar cuando se reían de aquel hombre que, cada día, se sentaba frente a la comisaría para reclamar justicia para su persona. Parece ser que ya no os acordáis de cómo os reíais de él, y mucho menos ahora que le necesitáis para que os saque «las castañas del fuego», qué seríais, desdichados, sin él y sin gente como él.

Por último, y cómo ya me he despachado a gusto, permitidme dar las gracias en público a toda aquella gente que ha estado conmigo en todo momento y que me ha defendido siempre «a capa y espada», en las peores circunstancias. Por lo tanto, gracias:

Andreu ENRUBIA, Eduard PELLICER, Josep ASENSIO, Enric ALSINA, Jordi FRÍAS, Joan Pere CARRERA, Lluís DUQUE, Josep MASSIP, David PLEGUEZUELO, Sargento CRIVILLÉ, a los que me dejo por mi mala memoria (disculpá) y a todos los demás, que aún sin defenderme de manera directa, habeis creído de entrada en la presunción de inocencia y habeis puesto en cuarentena todo comentario sobre mi persona. A vosotros os ofrezco mi eterna amistad y fidelidad.

Y de TI..., no creo ni que merezca la pena ni hablar. Lo único que deseo es que llegue cuanto antes el día de San Martín. Gracias por leerme.

“MALEÏDA IMATGE”

La societat catalana pot entendre que el desplegament de la Policia Autònoma catalana porta el seu temps i la superació d'un conjunt de dificultats logístiques i de planificació d'una certa complexitat, però es nota quan la feina es fa malament, corrents i de pressa. Des del Col·lectiu Autònom de Treballadors-Mossos d'Esquadra, sindicat que reivindica la millora de la situació professional de la Policia Autònoma, s'ha denunciat aquest fets i d'altres que encara no han arribat a coneixement de l'opinió pública.

Però, no hi ha res a fer! Un clar exemple ho és la construcció de la nova Comissaria de Lleida, que tot i no estar acabada ja ha estat ocupada pels mossos i funcionaris, que no deixen de queixar-se de les molèsties i males condicions de treball encara que en veu baixa. I no parlem de les mesures de seguretat legals que hauria d'haver a l'obra, essent necessari que un agent es ferís perquè s'adoptessin posteriorment. Ja ho diuen, la “feina ben feta no té futur”, el que passa és que encara estan escalfant motors després de 20 anys

Pel que fa al trànsit, la “nineta del ulls” de la Conselleria de Governació, es continua amb la mateixa tònica, però el tema ja és més greu. Després d'assumir la competència de trànsit a la província de Girona, desitjàvem que les mancances i incoherències que es van produir, sobretot perquè era una competència nova i de desenvolupament complexa, es subsanarien i serien rectificades. Però, un altre cop, no ha estat així, i el que és inadmissible, és que el Govern es comprometí a assumir el Trànsit a la província de Lleida, no tenint els suficients efectius per tal de portar a terme aquesta funció. Així, actualment, agents de la Unitat de seguretat ciutadana de Lleida, de manera encoberta, passen per agents de trànsit, ja que fan anar els seus vehicles i desenvolupen aquests serveis com poden, sense l'adequada formació, i aquestes tasques es venen realitzant de manera sistemàtica cada dia. El que no pot ser és que sol·liciti una patrulla de Trànsit i vinguin uns agents que, per molta professionalitat que tinguin, no han estat formats per tal funció. Això és inacceptable, no es pot enganyar al ciutadà, el qual té dret a un servei d'una mínima qualitat, de la mateixa manera que els mossos no volem ser una policia de segona ni un ramat mal governat. Si la nostra formació no és l'adequada, no és culpa nostra. Fins ara els cursos de "formació continuada" son inexistents.

El fet diferencial català, per innegable que sigui, no pot condicionar el desenvolupament d'un cos policial. Primar els aspectes socioculturals i ideològics per sobre dels professionals, i especialment d'un servei públic, és una greu errada que pagarem cara tots plegats els professionals d'aquest Cos i els propis ciutadans. Així doncs, millorar el que s'ha fet fins ara en matèria de seguretat pública a Espanya és molt plausible, però no justifica certes actuacions del Govern català, massa reiterades, i sovint dirigides a amagar el veritable estat de salut del desplegament de la Policia de la Generalitat.

Col·lectiu Autònom de Treballadors-MOSSOS d'Esquadra, CAT-ME
Secció Sindical de Lleida.

ARA ENS TOCA DEFENSAR-NOS

Es Blanes el regne dels inútils d'aquest cos?, perquè si no es així no s'entén d'una altra forma que s'obrin 31 expedients d'una tacada a una comissaria, o que quasi tota la feina anual d'assumptes interns siguin expedients oberts a la

mateixa comissaria.

Els comandaments no tenen res a dir que a Blanes hi hagin tants expedientats?, o es que la raó de l'obertura d'expedients a Blanes respon a qüestions d'altre índole que no tenen res a veure amb la vessant professional i si amb la vessant repressiva de la policia de la policia.

Des de MOFATANIG no ens arriben a creure que Blanes estigui ple d'inútils i incapaços (les estadístiques parlen d'una comissaria amb un alt índex d'efectivitat, de les millors del cos) ja que si es donen una volta per la resta de comissaries o sense anar tant lluny, a la mateixa Base de Barcelona i més concretament als bars de davant podran trobar segurament, la major concentració de galons des del sopar d'homenatge, però clar assumptes interns ataca a la base, entenent per base a tots nosaltres.

Companys, només ens queda una arma, la lluita, digueu prou als abusos, penseu que els comandaments que tenim no miren pels nostres interessos, només pels seus per tant es la nostra obligació, defensar-nos, i ho tenim que fer legalment i amb les mateixes armes que ells.

Quan veieu un comandament esmorçant durant més dels 20 minuts que preveu el reglament denunciar-ho, si veieu un comandament sense la gorra o boina, denuncieu-lo, si veieu un comandament sense la defensa, denuncieu-lo, si veieu un comandament prenent begudes alcohòliques en hores de servei, denuncieu-lo.

Nomes d'aquesta manera podrem defensar els nostres interessos.

Per la tele, fa poc, a la presentació i traspàs de la unitat de transit de Lleida, un sotsinspector del cos de MMEE, si mal no recordo, i un tinent coronel de la Guàrdia Civil van passar revista amb el Conseller Pomes i el Secretari d'Estat per a la seguretat Martí Fluixà, doncs be, el sotsinspector de MMEE després d'acabar la revista va saludar com mana el reglament en Pomes, en canvi al Secretari d'Estat no el va saludar, el TCol. si que va saludar totes dues autoritats, les imatges van sortir per la tele, el sotsinspector tenia la obligació de saludar el Secretari d'Estat en canvi no ho va fer. L'expedientaràn, segurament no.

Companys ja sabeu que fer.

MOBILITZACIÓ DEL COS.

COPA D'EUROPA

Hem rebut nombroses queixes i requeriments d'acció en relació a la recent mobilització del Cos per la concentració d'aficionats anglesos i alemanys a la zona de Lloret que ha motivat el canvi d'horaris en nombrosos destins.

Hem de dir que, el algun cas, s'ha produït algun incompliment del decret de jornada i horaris que ha estat denunciat oportunament, però, que, de forma genèrica, lamentablement, el que han fet s'ajusta al decret de jornada i horaris, per tant, tot i ser un abús, una injustícia, una acció reprobable, i tots els qualificatius que li vulgueu atribuir, **ÉS LEGAL**. A pesar d'això, i encara que només sigui amb efectes testimonials, la nostra secretari d'afers jurídics està estudiant la presentació d'un recurs que culmini amb la impugnació indirecta del veritable mal, el decret. Ja sabem que això no consola a ningú, però s'ha de fer. Ara com ara, tampoc estem amb contacte directa amb l'empresa per poder dir-los a la cara el que pensem, queixar-nos i proposar alternatives.

Recordem al col·lectiu, que el darrer acte de protesta que es va fer contra el decret de jornada i horaris, va ser una manifestació convocada, **NOMÉS PER NOSALTRES I EL SUME**, al mes de juny de 1.997 a Girona a la qual només hi van assistir unes 70 persones. Que des de llavors, vist que la gent no volia lluitar ni seguia les consignes, i fins ara, ningú ha fet RES contra la ignominiosa aplicació que es fa d'aquest decret, ni per a que es compleixin les garanties que el nostre DG va signar amb ambdós sindicats. I quan diem RES, volem dir RES. No solament actes de protesta, sinó pressió per canviar les coses. Si acceptem o accepten el decret, tal com està, doncs el resultat és el que patim o patiu. Hi ha massa feina a fer temaris i organitzar cursos per captar afiliació, i els fets demostren que és el que reclama la majoria, ja que les dades d'afiliació així ho reflecteixen.

Bé companys, heu d'assumir la vostra part de culpa en el funcionament del col·lectiu i del sindicalisme en el cos. Si doneu suport a una organització pels serveis, doncs ja teniu el que voleu. Nosaltres fem el que podem amb la petita força o suport que ens doneu. Si la situació canvia, cosa que depèn de tu, potser podrem fer més.

SALUT !

BLANES: CAÇA DE BRUIXES

LASANTAINQUISICIÓ (cap.1)

“ Velar por la pureza de la fe ... “

¿Os suena de algo?

Erróneamente, la creencia popular está convencida de que fue creada al principio del Siglo XIII por el Papa Inocencio III, para acabar con los herejes judíos, cuando en realidad la doctrina fundacional de la Inquisición se remonta 200 años atrás, concretamente al año 1184, siendo creada por el Papa Lucio III.

La finalidad de esta era perseguir y exterminar a todos aquellos que no acataban estrictamente las ideas de la Iglesia, obligando a muchos de aquellos judíos y musulmanes a convertirse al cristianismo.

Los procesos de la Inquisición eran siempre secretos, sin presencia de testigos, e incluían la tortura, las amenazas y las coacciones para obtener la confesión del acusado.

La gran mayoría de procesados acababa en la hoguera, pero entre otro tipo de castigos estaba el denominado “Sambenito”, que consistía en la obligación de portar una túnica amarilla con una cruz roja, para que todos vieran que se hallaban ante un hereje.

En días solemnes, la Inquisición celebraba los denominados “Autos de fe”, y en las plazas públicas se leían las sentencias y se ejecutaban las penas, alcanzando incluso a grandes personalidades de la época como Fray Luis de León, Juan de Avila o Fray Bartolomé de Carranza, que se encuadraban dentro del movimiento llamado “Protestantismo”.

Los Inquisidores llegaron a tener tal poder en España, que en muchos casos falseaban los juicios en beneficio propio, al margen incluso de las ideas religiosas de los acusados. Su actuación era temida por todos y ejercían su castigo sin ningún tipo de control superior. **-Igual, exactamente igual que ahora.-**

El procedimiento se iniciaba siempre por una denuncia, (falsa en muchas ocasiones), una simple sos-

BLANES: CAÇA DE BRUIXES

LA SANTA INQUISICIÓ

(cap. 1)

pecha, o por la opinión pública e incluía un interrogatorio en el cuál se permitía la tortura. Estas denuncias, casi siempre escondían un oscuro motivo, (la envidia, resentimiento, rivalidad, etc.), contra la persona denunciada.

Además, **las posesiones y bienes del condenado, pasaban a engrosar las arcas de la Corona.**

Los paralelismos de hace cinco siglos con la actualidad, como podéis observar son *prou* evidentes.

Compañeros del Escamot 3 de Seguridad Ciudadana de Blanes, mantened la calma (dentro de lo posible), estamos con vosotros y os defendemos al máximo, estamos convencidos de que el procedimiento contra vosotros es simplemente un escarnio, una humillación pública.

No entendemos como se pueden llegar a abrir al mismo agente 7 (SI, SIETE), expedientes por la misma causa. Como policías de verdad, los de la calle, y que trabajan para proteger y servir al ciudadano estamos obligados a detener al autor del delito en el momento en el cual lo comete. Esta gente, pese a tener presuntamente las pruebas de la comisión de una falta disciplinaria, no le comunican nada absolutamente al afectado y esperan y esperan hasta que este incurre (presuntamente), en 6 faltas más del mismo tipo en un caso y 4 (cuatro) en otro.

El paralelismo entre delito penal y falta disciplinaria es un auténtico disparate, pero es a modo ejemplificador.

Estos ... no tienen ni idea del daño emocional, psíquico y económico, que causan tanto a los afectados como a sus familias. Nunca han sido policías ni nunca lo serán, y jamás entenderán lo que esto significa, simplemente por-

que parece como si ni tan solo se hubieran puesto el uniforme a lo largo y ancho de sus brillantísimas carreras políticas. **No detienen nunca a nadie, salvo que sea un POLICIA**, parece como si jamás se hubieran enfrentado a una situación tensa y difícil de resolver, ni les hubiera golpeado un muy honorable *ciudadano*.

Me encantaría que alguna vez, de Blanes se resaltara lo positivo (que es mucho y bueno) que realizamos los agentes de esta Comisaría, y no que seamos objeto de comentario por nuestra supuesta y FALSA, (hechos lo demuestran) brutalidad policial y por los expedientes que en esta se incoan.

Deberían de hacer un estudio (secreto también, por supuesto) del tiempo de respuesta a los servicios que a las dotaciones se les encomienda, el porcentaje de resolución que de estos se generan, y el grado de satisfacción del ciudadano al cuál se atiende por el motivo que sea.

A. I. Me evoca a una banda de Pitbulls, que obedecen y siguen con fervor a la causa del Gran Inquisidor Torquemada, llámese Piqué o Serrano, y nos encantaría saber su filiación política, el porque de la desproporcionalidad en las sanciones que aplican y el interés que les mueve en los diferentes expedientes que se incoan a unos sí y a otros no.

Queremos que sepáis, que estos nuevos Inquisidores tratarán de enfrentarnos a unos contra los otros, os coaccionarán y os amenazarán (es práctica habitual) y ni tan solo tendrán que probar nada, sino que serás tu el que tenga que demostrar tu inocencia, reflejo evidente de la perversión del sistema (recurrir si quieres). No caigáis en ese grave error, manteneos

unidos y dignos, aceptad vuestra responsabilidad, (si es que la tenéis), y volved a esta vuestra Comisaría con la cabeza bien alta, y con orgullo, donde siempre tendréis la credibilidad y la confianza de la gran mayoría de gente (excepto el ELIA KAZAN de turno), que la compone.

Nosotros nunca dudaremos de vuestra profesionalidad como policías.

Aviso para navegantes: Si el año que viene te dan una medalla, no la aceptes, a los pocos días seguro que te expedientan.

Y una pregunta: ¿Nadie más que un triste y abatido, por cierto, caporal tiene responsabilidad en que todo un escamot resulte expedientado? Porque no se le exigen responsabilidades por una vez a alguien que no sea agente o caporal?

Vemos en tebeos de La Casa (Mossos) que altos mandos hablan del factor humano sobre los agentes. No nos deja de provocar unas grandes carcajadas por la sibilina hipocresía de la que estos hacen gala cuando son entrevistados. Ni ellos mismos se creen lo que dicen.

Compañeros, **luchad por vuestra dignidad, orgullo, e ideales**, que no nos compren con la simple y banal excusa de la hipotética posibilidad de conseguir un ascenso o un puesto de nuestro interés, si mantenemos la boca cerrada. La carrera profesional se compone de muchos otros factores y circunstancias, **pero por encima de todo se encuentra la libertad de expresión**, inexistente, por obra y gracia de La Banda, actualmente, en este Cuerpo de Policía.

AFASIA SOMOS TODOS

ENTREVISTA A POMÉS.

Enric ALSINA ILLA

Finalment i després d'escoltar molts comentaris irònics i d'indignació de molts companys en nombrosos destins sobre l'entrevista que l'Honorable Conseller va concedir per la publicació dels seus amics i protegits, me la vaig llegir. És realment tot el que els companys m'havien dit. Vaig riure de valent: ... sindicats al mateix barco... (suposo que es referia al "Titànic"); ...l'Administració no és l'enemic...; ...sindicats europeus...; ...deixar la reivindicació i dedicar-se a donar serveis...; ... llenguatge tronat...; ...negociació... (ja, ja); ...l'evolució del SAP ha estat molt positiva... (evidentment per ell i tots els qui no volen resistències als seus abusos). En fi, vaig al·lucinar tant que em va inspirar una seguit de reflexions i comentaris que m'agradaria compartir amb els nostres lectors.

Companys, ja hi ha prou sindicats de mossos dels que li agraden al Sr.. Pomés. Cal que doneu suport a l'existència d'un d'alternatiu, de diferent, dels que a ell no li agraden.

1- Des de la publicació de l'entrevista, el nostre nivell d'afiliació està pujant per moments. Gràcies Conseller. Continui dient el que pensa dels sindicats i com vol vostè que siguin. És un element que ajuda molt a clarificar les idees de la gent sobre a on han d'estar afiliats.

2- Veig que és vostè un autèntic expert en sindicalisme, suposo que deu ser militant des de la seva joventut. Bromes a part, és obvi que la institucionalització dels grans sindicats de classe, al contrari del que vostè diu, no ha aportat cap benefici pels treballadors, que han vist perdre molts dels drets laborals que s'havien guanyat amb molts anys de lluita i reivindicació. Bona part de la culpa d'això la tenen els diners que l'Administració, el poder, el sistema, ha donat als sindicats, els quals s'han convertit en institucions comparsa del poder. Només els col·lectius amb sindicats dels que a vostè no li agraden o on el col·lectiu fa servir estratègies de les que a vostè no li agraden, dels

que fan servir llenguatge tronat, aconsegueixen alguna cosa: bombers, transports metropolitans (jubilació als 55 anys, sindicat majoritari CGT); pagesos; SEAT (CGT), etc. No hi cap col·lectiu que hagi aconseguit res amb l'us EXCLUSIU del diàleg sense que darrera hi hagi un autèntic element de pressió, una capacitat de mobilització. Recordi el que ens va costar que vostès s'asseguessin a parlar sobre el decret de jornada i horaris (us del castellà) i com ens van enganyar no complint amb els acords tan aviat com van detectar que el col·lectiu ja estava calmat i que no seguirien més mobilitzacions. A qui volen enganyar vostè i els seus amics?

Companys, ja hi ha prou sindicats de mossos dels que li agraden al Sr.. Pomés. Cal que doneu suport a l'existència d'un d'alternatiu, de diferent, dels que a ell no li agraden.

3- Estic d'acord amb vostè en que l'Administració no és l'enemic, per això m'agrada fer servir la paraula empresa. Encara re-

Fora conyes, ha deixat clar a tot el col·lectiu el suport i el motiu del seu suport als colpistes que s'han fet amb les nostres anteriors sigles

ENTREVISTA A POMÉS.

cordo com s'enfadava el Sotsdirector amb mi quan feia servir aquesta paraula a les reunions. De fet, l'Administració, som tots. Nosaltres, com a sindicat, defensem els interessos d'una part de l'Administració, els treballadors, en front dels interessos de l'altra part, l'empresa, la qual té el poder de definir i manar el que més l'interessa perjudicant a la part que nosaltres defensem. Vostè sol o amb el DG, no són l'Administració, vostès són el màxims responsables d'aquesta part que anomeno empresa i responsables dels abusos que pateixen els mossos amb els horaris, expedients disciplinaris, condicions de treball, injustícies professionals, entre d'altres coses. O es que suggereix que hem d'estar d'acord amb totes aquestes situacions? És que encara no en té prou amb la poca oposició que li fan els seus sindicats que vol que no existim ?

4- També em va fer molta gràcia que reiterés, CASUALMENT la paraula "EVOLUCIÓ" en parlar dels seus amics. Què està obsessionat amb la nostra publicació ? Seriosament, gràcies, un cop més per la publicitat.

5- Coincideixo en l'opinió de que hi hagi sindicats de classe al Cos, però no només els "seus", els institucionalitzats, ineficaços i inoperatius, amb els que vostè pugui fer els seus "tregemaneges" sinó tots. En aquest sentit, espero

que quan es constitueixi una secció sindical de la CGT, no es prohibeixin els sindicats de classe per decret com va fer el Sr.. Cruells en el seu dia.

Fora conyes, ha deixat clar a tot el col·lectiu el suport i el motiu del seu suport als colpistes que s'han fet amb les nostres anteriors sigles.

El que penso de debò és que vostè i el seu partit creuen i volen que els policies siguem com a militars i si no ho van establir així legalment és perquè si fóssim militars hauríem de dependre de l'Administració Central. Tanmateix, s'han preocupat molt de fer una legislació que, tot i que formalment ens dona els drets dels funcionaris civils, de fet, ens equipara en drets a un cos militar, és a dir, sense drets laborals i sindicals. I si es produeix algun resquici, per això hi ha Afers Interns. Perquè té por a la democràcia? Perquè té por a la llibertat d'expressió, d'opinió i de pensament? Perquè te por a la crítica?

Al Cos hi ha molta gent nova que no ha viscut L'EVOLUCIÓ d'aquest col·lectiu, no han vist el que vostè ha fet, no han conegut temps millors, però també som molts els qui portem molt de temps i "AL SOCI NO SE' L POT ENGANYAR".

La gent voldria sindicats que fossin útils, que solucionessin els

Vostè sol o amb el DG, no són l'Administració, vostès són el màxims responsables d'aquesta part que anomeno empresa i responsables dels abusos que pateixen els mossos amb els horaris, expedients disciplinaris, condicions de treball, injustícies professionals, entre d'altres coses.

seus problemes de forma immediata, que assolissin per art de màgia les reivindicacions, però, sense participar, sense fer res, només faltaria, per això es paga la quota! Costa convèncer a la gent de la realitat, de que s'ha de lluitar i, alhora de la veritat, prima més la comoditat que la voluntat d'aconseguir res, de protestar per res, de reivindicar res, de recórrer res (Déu me'n guard, llavors ja no seré caporal !). Ho fàcil és culpar als sindicats, és a dir, als altres, de tots els mals alhora que s'està afiliat a un sindicat per a que ens donin serveis com ara els temaris o l'assegurança. Aquesta és la realitat a la que vostè i els seus amics donen suport i contra la que nosaltres lluitem intentant convèncer a la gent de que donin suport a la nostra opció sindical, per aconseguir la força de negociació necessària per assolir els objectius de tots.

SALUT !

CANYA AMB CONYA

+ KANYA - KONYA

ERECCIONS SINDICALS

CADA 4 ANYS TENIM ERECCIONS, ENCADIS QUE ELS HI HA QUE, ÉS ARA QUE PERDEM TEMPERA. ALGUNS "MACHITOS" QUE TENEN EL TEMPLI MÉS GRAN, EXTREIXEN ELS SEUS MEMBRES PER TOTES LES UNITATS.

NOSALTRES, CREIEM QUE LES ERECCIONS SON UNA BONA OPORTUNITAT PER DONAR... QUE ES MÉS BONIC QUE REBRE, QUE DE REBRE JA REDEM CADA DIA.

BUD & GINGER

VOTEN CAT

GALERIA D'ETERNES PROMESSES

AMADINHO RECOSENDO
EL RONALDINHO DELS COSSOS POLICIALS, ESTÀ LLIGAT DE PEUS, O CIUA LA DOLCE VITA COM ALS DEL R. MESTREIT?
PER LA GUARDIA D' HONORARIATS DELS ESTUDIS.

JOEL GAROTE POUIRADO
TENIA TANTES GAMES DE DESPLEGAR L'EQUIP QUE VA CONFIAU EN VAN PROMES-OU-GAL CORRETADES DE EX-CNPS EN L'1 TITULAR, I PROMOCIOMENT PER NO EXIIR A 2º ESPAVILA!!

TOMENCO AGUILAO
L'UNIC EX-CNP A RITME DE SAMBA, UEPD BANQUETA. TOTS RECORDEN LES GENIALS ASSISTENCIES ALS SEUS HOMES. EL SOCI T'ESPERA!!

BAR TOVAR

- GENIALITAT
- POLISIA
- PLANIFICACIÓ
- PGB.
- BRIGADA DE VIUIDORS
- ASACAPAC
- SERGENT PIPERS

- CAPS DE VIUIDORS DL GALLEGO
- DIVISIO CENTRAL DE "PEIXEROS" A US GRANJA
- SERVEI PERMANENT ALS RIVIEROS PER RONDS LI TOROL

CANYA AMB CONYA

KANYA & KONYA PER BUD & GINGER ★

+ MADEROS!!

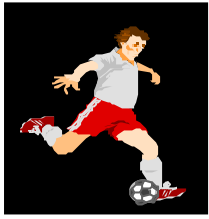
ALGUNS TEMIEN LA INVASIÓ MASSIVA PER BAIX PERO **NO!** ARRIBEN PER A D'ALT! MERCENARIS DEL COMONAMENT QUE APORTEN PROFESSIONALITAT, EXPERIÈNCIA, ... MMM... .. AIXÓ... BÉ, PLA I RAS VIRGENSITA VIRGENSITA QUE ME QUEDA COMD ESTOY!!

YO SOY AQUEL ANEGUITO, DEL SINDICATO VERTICAL, Y SOY MAS AMARILLO QUE'L BOTE DE COLA-CAO

LA MÀ NEGRA

ALGÚ ESTÀ IMPEDINT QUE CERTS CASOS, COM A MÍNIM IRREGULARS ARRIBIN AL CONEIXEMENT DE PAPERS INTERNS. SINO, NO S'INTEN QUE ... EN FI... COLLABORA AMB LA POLICIA DE LA POLICIA TRUCA AL: 900-900-900. CUIDADIN, FES-HO ANONIMAMENT QUE SINO ENCARA ET MENJARAS TU EL MARRÓ.

PROCÉS DE PICOLARITZACIÓ
(MUTACIÓ PER DECRET)
SI VOLEU LES COSES AIXÍ, FEM-HO BÉ!!
CAMPANYA: **VOLEM SER BENEMÈRITS!!**

AECAT INFORMA

IV LLIGA AECAT DE FUTBOL SALA

CLASSIFICACIÓ ACTUAL

EQUIP	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
THE MOLONDR'S	14	10	1	3	76	47	31
AKI HI HA RISK	13	9	1	3	79	35	28
BLACK HOUSE	14	9	0	5	67	67	27
NIVELL 4	13	7	1	5	56	35	22
SERCO	13	7	1	5	58	60	22
INSPECTOR DAMM	12	5	2	5	57	64	17
2ACT3 "EL RETORN"	15	4	1	10	54	79	13
EQUIP "9"	13	3	2	8	48	59	11
CURRO SE VA AL CARIBE	16	3	0	13	31	80	9

Entrem ja a l'últim mes de la competició i això s'està complicant per moments i sort que s'acaba doncs hi ha equips com els incombustibles Black House que amb les seves victòries sobre els dos primers classificats està a 4 punts del primer lloc i encara queda un duel a les alçades entre els equips del Aki hi ha risk i The Molondro's, o sigui que la cosa està força complicada. També hem de comentar la gran remuntada dels "camaleònics" 2 Activitat 3 El Retorn que han fugit de l'última plaça i fins i tot de la penúltima i qui sap si poden amargar-li la festa als companys del Aki hi ha risk com van fer amb The Molondro's que varen empatar a falta de 10 segons per acabar el partit, veurem com va tot. Un equip que sembla haver perdut l'embranchida i s'ha despenjat del capdavant de la classificació es el Nivell 4 amb les seves derrotes amb Serco i 2 Activitat 3 i ha agafat el relleu els de l'equip Serco que estan encara amb possibilitats d'assolir la tercera plaça. Com veiem no hi res decidit, be gairebé doncs tenim la notícia dolenta del mes que es la retirada de l'equip campió de les dues últimes edicions els de Curro se va al Caribe que s'han retirat de la competició per problemes de personal, una llàstima perdre'ns el seu concurs però ells ho han decidit així.

En la classificació de màxims golejadors segueix destacat per davant de tots el NEN Dani Rodriguez de The Molondro's seguit per un altre NEN una mica més gran i ja històric

AECAT INFORMA

IV LLIGA AECAT DE FUTBOL SALA

en això de fer gols en Manel Barceló del Black House.

La classificació de l'esportivitat ha tornat a canviar de líder i els de l'Equip 9 tornen a ser els primers amb 10 punts seguits de molt prop de 2 Activitat 3 amb 15 punts així que aquestes últimes jornades ho tornaran a posar tot al seu lloc. Ànim i aviam com acaba aquesta temporada que es la més emocionant de les disputades fins ara. Sort a tothom...

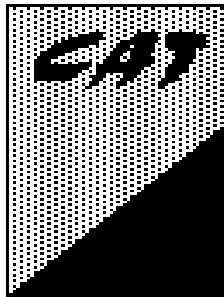
OPEL J. COLL AL SERVEI DELS MOSSOS

OPEL J. COLL ENS SEGUEIX OFERINT UNES CONDICIONS INIGUALABLES I UN TRACTE EXQUISIT EN LA COMPRA DE VEHICLES NOUS DE LA GAMMA OPEL I UNA OFERTA DE VEHICLES DE SEGONA MÀ DE TOTES LES MARQUES A TOTS ELS MOSSOS D'ESQUADRA I FAMILIARS DIRECTES.

EL NOSTRE AMIC **JORDI BUSTOS** US DONARÀ TOTA LA INFORMACIÓ QUE DESITGEU AL PUNT DE VENDA DEL PASSEIG DE MARAGALL 267 ON TAMBÉ PODEU TRUCAR AL TELÈFON 934353210. OPEL J. COLL TE LA SEVA SEU CENTRAL A L'AVINGUDA DE LA MERIDIANA 327 JUST DAVANT DE L'HIPERCOR.

SI NECESSITEU QUALSEVOL ACLARIMENT SOBRE EL NOU OPEL ASTRA AMB LA NOVA DISTRIBUCIÓ INTERIOR ON GAUDIREU DE MÉS ESPAI DEGUT A L'AUGMENT DE LA DISTÀNCIA ENTRE EIXOS O PREFERIU UN UTILITARI COM EL OPEL CORSA O VOLEU DISFRUTAR DEL EXCEL·LENT OPEL VECTRA NO DUBTEU A PASSAR PEL PUNT DE VENDA DEL PASSEIG DE MARAGALL 267 I PARLAR AMB EN **JORDI BUSTOS**.

ELS QUE ESTEU INTERESSATS EN LA COMPRA DE VEHICLES KM 0 (VEHICLES MATRICULATS NOUS QUE SERVEIXEN PER QUE ELS PROVIN ELS CLIENTS I DESPRÉS ELS VENEN REBAIXATS) CONSULTEU AMB EN **JORDI BUSTOS** AL TEL 934353210.

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/Alzina nº 5, 17300 Blanes. Girona

Tel-fax 972-33 40 48 Mòbil 629 73 91 92

Internet: <http://personal2.redestb.es/ricard.cl/index2.htm>

E-mail: sindicat_autonom@hotmail.com

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfon _____ NIF _____

Estudis _____ E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____ Escamot _____

Destinació _____ Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banco Caixa _____

Entitat _ _ _ _ Oficina _ _ _ _ Dígit de control _ _

Número de compte _ _ _ _ _

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____

Delegat que rep l'alta _____

Observacions _____
